

Salvador Alsius, nou degà del Col·legi de Periodistes

Profunda renovació de la Junta de Govern i de les de demarcació

Josep Pernau traspasa a Salvador Alsius el deganat del Col·legi de Periodistes.

Salvador Alsius és el nou degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Substitueix Josep Pernau, que ha ocupat el deganat durant quasi set anys. En la data límit fixada per la Junta de Govern per a la presentació de candidatures, divendres 17 d'octubre, Alsius va ser l'únic candidat que s'havia presentat per ocupar el càrrec, i d'acord amb l'article 27 del Règim Electoral va quedar proclamat automàticament degà sense necessitat de celebrar votacions. Tampoc va caldre fer-ne per a la renovació de les juntes de demarcació, ja que a totes quatre es va presentar una única candidatura.

El 22 d'octubre es va fer la proclamació dels nous càrrecs i el dia 27 la presa de possessió, en un acte on Josep Pernau es va acomiadar i Salvador Alsius va explicar el programa d'actuació de la nova junta. Salvador Alsius va lliurar a Josep Pernau la insígnia de diamants de l'Associació de la Premsa.

En la presidència de la demarcació de Barcelona va ser elegida Milagros Pérez

FOTOS: FRANCESC FARRIOLS

Oliva, per a la de Girona fou reelegit Enric Matarrodona, a Lleida Jesús Riverola i a Tarragona Josep Maria Arias.

Salvador Alsius i Josep Pernau, degans del Col·legi de Periodistes de Catalunya, en l'acte de transferència del càrrec.

— Josep Pernau s'acomiada després de set anys i deixa com a herència el Codi Deontològic i el Consell de la Informació —

Salvador Alsius, un periodista format al *Diario de Barcelona* dels anys setanta

Salvador Alsius Clavera va néixer a Barcelona el 1948. Va començar estudis d'arquitectura, que abandonà per cursar els de periodisme a l'escola del CICF a partir de 1969 i la carrera de sociologia a la facultat d'Econòmiques de l'Autònoma, on es va llicenciar.

Mentre estudiava periodisme va entrar, l'any 1971, al *Diario de Barcelona*, en el qual va estar fins el 1977, primer com a redactor i després com a cap de secció. Els últims anys, a més, dirigia la revista *Star*. Va formar part de la primera redacció d'*El Periódico*, però només hi va estar en la fase de preparació, perquè va marxar-ne quan el diari es va començar a publicar. El 1981, en crear-se el setmanari *El Món*, hi va entrar com a subdirector i va ser-hi fins al primer tancament de la revista, el 1983.

A partir dels anys vuitanta la seva activitat professional ha estat centrada en el món de la televisió. Va entrar a TVE-Catalunya de la mà de Sergi Schaaff per dirigir el programa "Memòria popular", d'història oral, que obtingué un notable ressò en el seu moment. Els historiadors Joan B. Culla i Borja de Riquer n'eren els guionistes, i el periodista Albert Viladot el documentalista. El 1983, en començar les emissions de TV3, Alfons Quintà el va cridar per dirigir i presentar el telenotícies del migdia, que es va començar a emetre a final d'any. A partir de 1987 va deixar aquest espai per començar a dirigir programes com "Blanc o negre" i "La caixa sàvia", aquest últim

Continua a la pàgina següent

Alguns dels membres de la junta de govern que deixen el càrrec: Joaquim Coca, Mercè Cabanes, José Ramon González Cabezas, Núria Nogueras, Josep Pernau i Rosa Maria Piñol.

Sortien reglamentàriament a elecció la meitat dels càrrecs de junta de cada demarcació: president, tresorer i vocals primer, tercer, cinquè, setè, novè, onzè, dotzè i tretzè de la demarcació de Barcelona, i president, tresorer i vocal primer de les de Girona, Lleida i Tarragona. A part d'aquests càrrecs, que tindran una durada de quatre anys, també s'han renovat els vocals segon, Rosa Maria Piñol, quart, Montserrat Novell, i vuitè, Josep Ramon González Cabezas, de la demarcació de Barcelona, i els vicepresidents Jesús Riverola —que es va presentar després per candidat a la presidència— i Francesc Domènech, els secretaris Joan Vilella i Josep Papió, i els vocals segons Laia Piqué i Josep Lluís Villa, de les demarcacions de Lleida i Tarragona, els quals havien presentat la dimissió en la reunió de la Junta de Govern que va convocar les eleccions, el 18 de setembre. Els qui substituiran els dimittits només ocuparan el càrrec per un període de dos anys. Per tant, només continuen en els seus

càrrecs anteriors els vicepresidents, Xavier Foz i Carme Basté, el secretari, Antoni Ribas, i els vocals sisè, desè i catorzè de la demarcació de Barcelona, Josep Maria Martí, Rafael Seguí i Josep Fernández Encinas; i a la de Girona el vicepresident, Pere Madrenys, la secretària, Maria Lluïsa Lleal, i el vocal segon, Carles Puigdemont. També segueixen Enric Matarrodona i Lluís Freixas, president i vocal de la demarcació de Girona, respectivament, i de la demarcació de Barcelona, Maria Goretti Palau, tresorera, i Josep Maria Huertas, vocal, reelegits per un nou període de quatre anys.

Aquestes renovacions de les juntes de demarcació han comportat en una part important la de la Junta de Govern de Catalunya, ja que es forma a partir de les de demarcació. Només continuen en el càrrec el vicedegà, Xavier Foz, el secretari, Antoni Ribas, i els vocals primer, Carme Basté, quart, Pere Madrenys, novè, Josep Maria Martí, catorzè, Rafael Seguí, i divuitè, Josep Fernández Encinas.

— Només s'ha presentat una candidatura a cadascuna de les demarcacions i han quedat proclamades automàticament —

D'aquesta manera, les diverses juntes han quedat constituïdes com segueix:

Càrrec	Nom	Durada	Càrrec a la Junta de Govern	Substitueix
Degà	Salvador Alsius Clavera	4 anys	Degà	Josep Pernaú Riu
Demarcació de Barcelona				
Presidenta	Milagros Pérez Oliva	4 anys	Vicedegana	Salvador Alsius Clavera
Vicepresident 1r	Xavier Foz i Sala	2 anys	Vicedegà	Continua en el càrrec
Vicepresidenta 2a	Carme Basté Pascual	2 anys	Vocal 1a	Continua en el càrrec
Secretari	Antoni Ribas Beltran	2 anys	Secretari	Continua en el càrrec
Tresorera	M. Goretti Palau Sicart	4 anys	Tresorera	Reelegida
Vocal 1r	Josep Nieto Trullàs	4 anys	Vocal 2n	Joaquim Coca Edo
Vocal 2a	Montserrat Minobis Puntonet	2 anys	Vocal 3r	Rosa Maria Piñol Soler
Vocal 3r	Andreu Farràs Calatayud	4 anys	Vocal 5è	Milagros Pérez Oliva
Vocal 4t	Marià González Bosch	2 anys	Vocal 6è	Montserrat Novell Gusart
Vocal 5a	Mercè Cabanas Solà	4 anys	Vocal 7a	Lloc vacant
Vocal 6è	Josep M. Martí Martí	2 anys	Vocal 9è	Continua en el càrrec
Vocal 7a	Neus Bonet Bagant	4 anys	Vocal 10a	Mercè Cabanas i Solà
Vocal 8è	Francisco Martín Villodres	2 anys	Vocal 11è	J. Ramon González Cabezas
Vocal 9a	Pilar Aymerich Puig	4 anys	Vocal 13a	Núria Nogueras i Baró
Vocal 10è	Rafael Seguí López	2 anys	Vocal 14è	Continua en el càrrec
Vocal 11è	Juan J. Caballero Gil	4 anys	Vocal 15è	Pilar Calvo Gómez
Vocal 12è	Sebastià Serrano Munuera	4 anys	Vocal 16è	Julià Castelló i Jano
Vocal 13è	J. M. Huertas Claveria	4 anys	Vocal 17è	Reelegit
Vocal 14è	Josep Fernández Encinas	2 anys	Vocal 18è	Continua en el càrrec

Demarcació de Girona

President	E. Matarrodona Puigdemont	4 anys	Vicedegà	Reelegit
Vicepresident	Pere Madrenys i Caballé	2 anys	Vocal 4t	Continua en el càrrec
Secretària	Maria Lluïsa Lleal Masgrau	2 anys		Continua en el càrrec
Tresorer	Salvador Garcia Arbós	4 anys		Xavier Xirgo Teixidor
Vocal 1r	Lluís Freixas Mascort	4 anys		Reelegit
Vocal 2n	Carles Puigdemont Casamajó	2 anys		Continua en el càrrec

Demarcació de Lleida

President	Jesús Riverola Masó	4 anys	Vicedegà	Pau Echaz Fort
Vicepresident	Josep Maria Sanuy Vinos	2 anys	Vocal 8è	Jesús Riverola i Massó
Secretari	Jesús Bometon Aguilar	2 anys		Joan Vilella Jounou
Tresorer	Rafael Ventura Nadal	4 anys		Manuel Viladrich Carrera
Vocal 1a	Leonor Badia Morera	4 anys		Magda Gutiérrez Royo
Vocal 2a	Hermínia Sirvent Estival	2 anys		Laia Piqué Campos

Demarcació de Tarragona

President	Josep Maria Arias Giménez	4 anys	Vicedegà	Carles Abelló Alfonso
Vicepresident	Elies Pujol Pons	2 anys	Vocal 12è	Francesc Domènech Rull
Secretària	Natalia Borbones Juanpere	2 anys		Josep Papió Torra
Tresorer	Josep Maria Pena Domingo	4 anys		Enric Pujol Cayuelas
Vocal 1r	Jordi Rom Pallejà	4 anys		Josep Maria Arias Giménez
Vocal 2n	Luis Milian Carbó	2 anys		Josep Lluís Villa Moreno

Segueix de la pàgina anterior

probablement el millor programa de divulgació sobre llibres que s'ha fet a la televisió catalana. A Catalunya Ràdio va dirigir el programa "Què dius, Alsius?", amb Lloïl Bertran i Quim Monzó, per tornar finalment als informatius de TV3, on va dirigir durant un temps el telenotícies migdia i finalment el del cap de setmana.

El 1974 va començar a donar classes a la Facultat de Ciències de la Informació, de la qual arribà a ser vicedegà els anys 1980-81. S'ha doctorat recentment en periodisme amb una tesi sobre "Ètica informativa i televisió", i dona classes de periodisme audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra.

Havia estat vocal de l'Associació de la Premsa de Barcelona el 1983, i és vicedegà i president de la demarcació de Barcelona del Col·legi de Periodistes des del 1993, membre del Consell de la Informació de Catalunya i de la Comissió de Bioètica del Servei Català de la Salut.

El 1987 va publicar el llibre *Com es fa un telenotícies*.

L'abril de 1997 ha estat guardonat amb el Premi a la Investigació sobre Comunicació de Masses, convocat pel Centre d'Investigació de la Comunicació de la Generalitat de Catalunya, pel contingut de la seva tesi doctoral.

**— Milagros Pérez Oliva
presideix la junta de la
demarcació de Barcelona, on
hi ha un 42 % de dones —**

Un programa renovador

Salvador Alsius inicia el deganat amb la voluntat de portar a terme un programa que contempla els diversos camps en què es desenvolupa l'activitat del Col·legi. Aquest programa va ser presentat als col·legiats el mateix dia de la presa de possessió, dilluns 27 d'octubre.

Llibertat d'expressió

"La veu del Col·legi", considera Alsius, "ha de deixar-se sentir d'una manera inequívoca pel que fa a la defensa de la llibertat d'expressió davant de tots aquells que la segresten i davant de tots aquells que la invoquen en profit propi". "Els periodistes, des de fa algun temps, ens trobem al mig d'una guerra mediàtica de la qual no som —i potser no hem de ser— els actors principals. Assistim força perplexos a uns grans moviments polítics i empresarials que redueixen els professionals a meres peces d'uns engranatges complexos. I potser ens falta la perspectiva suficient per saber quin ha de ser el nostre paper. Hi ha, certament, el perill que amb certs pronunciaments no fem altra cosa que col·laborar amb interessos que no sempre són clars i que, en qualsevol cas, no són els nostres ni els de la societat. S'imposa doncs una profunda reflexió que tingui com a pedra angular la defensa de la llibertat d'expressió".

Participació i publicacions

Alsius considera que la projecció exterior del Col·legi no sempre troba reflex en la seva vitalitat interna. "S'hi troba a faltar", diu, "instàncies de debat i vida associativa. Només la participació pot donar sentit a l'existència mateixa del Col·legi". Considera que cal renovar els esforços per propiciar la participació, tot reobrint espais de debat sobre els aspectes més problemàtics de l'exercici professional i intensificant els esforços perquè la informació de totes les iniciatives arribi d'una manera fluïda i eficaç a tots els col·legiats.

Un vehicle important d'aquesta participació poden ser, en opinió d'Alsius, les publicacions del Col·legi, sobre el present i el futur de les

En aquesta pàgina, a dalt, la nova junta de la demarcació de Barcelona. A sota, la de la demarcació de Tarragona. A la pàgina del costat, a dalt, la nova junta de la demarcació de Lleida. A sota, la de Girona.

— “Només la participació pot donar sentit a l'existència mateixa del Col·legi” —

quals caldria obrir un procés de discussió, amb una participació prou àmplia com per trobar entre tots la línia resultant dels diversos punts de vista sobre aquesta qüestió.

Aquesta participació pot quedar potenciada si es continua amb l'acollida i impuls de totes les iniciatives valuoses sorgides de les quatre demarcacions, entre les quals cal reforçar els mecanismes de comunicació.

Qüestions professionals i laborals

Pel que fa al Centre Internacional de Premsa, promogut pel Col·legi tres anys abans dels Jocs Olímpics en unes circumstàncies que ara són molt diferents, Alsius creu que s'ha de procedir a una redefinició dels seus objectius i dels seus mitjans. Considera que el Centre hauria de poder prestar serveis als col·laboradors i als *free-lance*, un sector professional que creix numèricament i que és el que més necessitat en pot tenir. Aquests serveis haurien de ser equivalents als d'una redacció (documentació, agències, convocatòries, accés als ordinadors i a Internet, etc.) per als professionals que exerceixen sense pertànyer a la plantilla d'un mitjà.

Quant a la tecnologia digital, el criteri del nou degà és que cal continuar en la línia empresa pel Col·legi, intensificant-la, per exemple, en qüestions com que els col·legiats puguin comptar amb l'accés a Internet facilitat pel mateix Col·legi.

Tot i que els darrers anys el Sindicat de Periodistes ha assumit una bona part dels clams respecte a la situació laboral de la professió, Alsius creu que el Col·legi no pot oblidar aquesta qüestió. En sintonia amb el Sindicat ha de seguir denunciant la situació de precarietat laboral en què es troben en molts casos aquells que treballen sota l'eufemisme de "col·laboradors". I, per la seva banda, ha de potenciar la borsa de treball, cursos i activitats formatives que contribueixin a l'exploració de noves formes d'ocupació.

Règim intern

Alsius creu que ha arribat el moment d'estudiar modificacions en el sistema electoral del Col·legi, per exemple la possibilitat d'introduir les llistes obertes, com una manera de facilitar la formació de candidatures. Així mateix, vol buscar fórmules que facilitin la incorporació als òrgans de govern de col·legiats que treballen en sectors allunyats dels mitjans de comunicació convencionals i que constitueixen un segment cada vegada més significatiu de la professió.

Finalment, el degà inclou en les seves propostes l'estudi de la possible revisió, quan correspongui, del Codi Deontològic i el Consell de la Informació. Respecte a aquest últim, recorda que "el Col·legi, tot i ser l'impulsor d'aquest organisme que va posar-se en funcionament amb caràcter experimental per un període de dos anys, li va voler atribuir una independència que l'alliberés de qualsevol tuf corporativista" ●

— “La veu del Col·legi ha de deixar-se sentir de manera inequívoca pel que fa a la llibertat d'expressió” —

COL·LEGI

Quasi un 40% dels col·legiats té menys de 35 anys

La Junta de Govern del Col·legi de Periodistes, en la seva reunió del dia 18 de setembre, va acordar admetre com a col·legiats actius els següents periodistes de la demarcació de Barcelona: Imma Amadeo i Gurí, Mariona Casas i Deseures, Steven David Guest, Aurora Masip i Treig i Núria Pérez Bautista. Com a col·legiats numeraris, també de la demarcació de Barcelona, van ser admesos Bàrbara Amorós Matamoros, Silvia Brenes Prieto, Margarita Canyelles Negre, Miguel Angel García Lamigueiro, Germán Ubach Lisman, Albert Rossell i Farré i Albert Sanjuan López.

Un 34% de dones

En acabar-se el mes d'octubre, el nombre de col·legiats era de 3.120, dels quals 1.062 (34%) són dones i 2.058 (66%) homes. 2.691 pertanyen a la demarcació de Barcelona (933 dones i 1.758 homes), 145 a la de Tarragona (30 dones i 115 homes), 84 a la de Lleida (32 dones i 52 homes) i 200 a la de Girona (67 dones i 133 homes). 2.291 són col·legiats actius, 706 numeraris i 123 jubilats.

Pel que fa a la piràmide d'edats, 1.186 tenen menys de 35 anys (38%), 1.131 entre 35 i 45 (36%) i 803 (26%) més de 45 anys. En els extrems n'hi ha 46 amb menys de 25 anys i 11 amb més de 85.

LLIBRES

100 anys d'esport a Tarragona

Enric PUJOL CAYUELAS
El Mèdol
Tarragona, 1997

Autor d'un volum anterior titulat *100 anys de futbol a Tarragona*, Enric Pujol ha portat a terme ara una recerca més àmplia sobre més de quaranta esports que han estat o són molt representatius en la vida social de la Tarragona del segle XX. El treball contempla des dels espais que han acollit aquests esports fins a les entitats i els clubs que els han potenciat, i dona especial relleu als protagonistes.

L'esport és notícia

Xavier PUJADAS i Carles SANTACANA
Col·legi de Periodistes /
Diputació de Barcelona
Barcelona, 1997
152 pàgines

Història de la premsa esportiva a Catalunya des del 1880 fins al 1992. Els autors han estudiat especialment els estrets lligams que des del segle XIX hi ha hagut entre els practicants i les capçaleres especialitzades, entre els clubs i les empreses periodístiques, entre el creixement de l'abast de la pràctica esportiva i la professionalització dels periodistes esportius.

El cinema a Catalunya després del franquisme

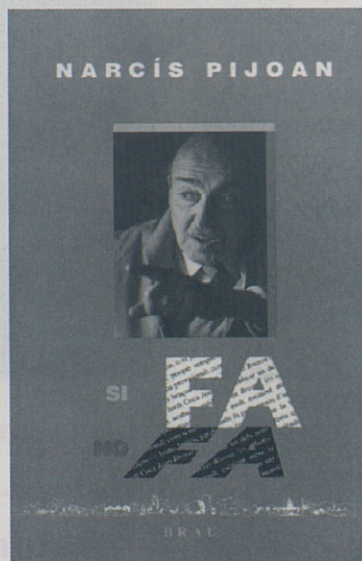
Angel Comas

El cinema a Catalunya després del franquisme

Angel COMAS
Col·legi de Directors i
Directores de Cinema de
Catalunya
Barcelona, 1997
248 pàgines

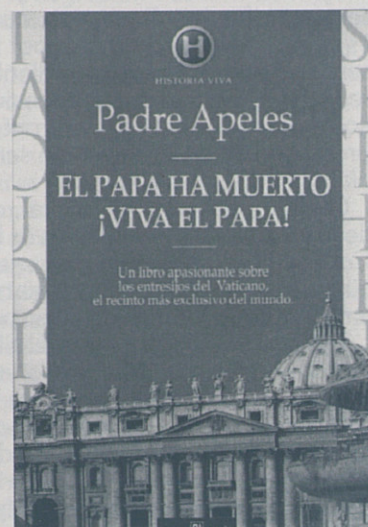
Inventari, presentat en forma de diccionari de títols, de tots els llargmetratges cinematogràfics fets per directors catalans i tots els produïts per empreses catalanes amb directors de fora de Catalunya, just des de l'endemà de la mort de Franco fins ara mateix. S'hi inclouen també els produïts abans però estrenats després d'aquesta data. De cada film s'ofereix la fitxa i un breu comentari informatiu, no crític. Un index de directors completa la utilitat indiscutible d'aquesta obra realitzada per un conegut periodista cinematogràfic.

Si fa no fa

Narcís PIJOAN
Brau Edicions
Figueres, 1997
472 pàgines

Obra pòstuma del periodista i advocat figuerenc Narcís Pijoan, mort l'any passat, en què s'apleguen alguns dels millors articles que va publicar al setmanari *L'Empordà* els últims deu anys de la seva vida. Una sorneguera visió de la vida quotidiana i lúcids comentaris crítics sobre obres d'art ocupen bona part de la temàtica del llibre.

El Papa ha muerto ¡Viva el Papa!

PADRE APELES
Editorial Plaza y Janés.
Barcelona, 1997
320 pàgines

El popular comunicador radiofònic i televisiu conegut com a Padre Apeles, periodista col·legiat, ha agafat la ploma per proposar als lectors un viatge en el temps i l'espai que els introdueixi en el recinte més exclusiu del món, on els cardenals de l'Església catòlica romana elegeixen un dels homes amb major poder sobre la Terra. Alguns secrets dels passadissos del conclave vaticà trets a la llum.

Lady Di

Josep MARTÍ GÓMEZ
Ediciones B
Barcelona, 1997
382 pàgines

Aquest llibre no és només una reedició de l'obra que Josep